

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.096/2025/4.
A felperes:	felperes (felperesi cím1, tartózkodási helye: felperesi cím2)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe; eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	helység1 Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 49.K.703.996/2024/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 19.000 (tizenkilencezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. július 1. napjától 2024. augusztus 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a helységi Rendőr-főkapitányság kerületi Rendőrkapitánysága hivatásos állományában, körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A körzeti megbízotti feladatokon kívül rendszeresen látott el – ellentételezés nélkül – a működési körzetén kívül is járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati feladatokat (pl. akciókban részvételt, átkísérést, elővezetést, kísézői feladatokat, rendezvénybiztosítást, csapatszolgálatot, objektumőri feladatokat). Szolgálati panaszát az alperes vezetője a perbeli időszak vonatkozásában megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes pontosított keresetében – a perbeli időszak 26 többletfeladat-ellátással érintett hónapjára vonatkozóan – összesen 753.688 forint megbízási díj és annak 2023. augusztus 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint (2)-(5) bekezdéseire alapította. A megbízási díjként igényelt havi összeg mértékét – a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésére hivatkozással – az illetményalap 75%-ában határozta meg.

[3] Az alperes a védíratában – a követelést mindenekelőtt jogalapjában vitatva, összecszerúságában legfeljebb a rendvédelmi illetményalap 50%-áig terjedően elismerve – a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság a keresettel egyezően kötelezte az alperest 753.688 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére. Ítéletét a Hszt. 2. § 4., 24-25., 28. és 31. pontjaira,

44. § (1) bekezdésére, 45. § (1) bekezdésére, 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2)-(4) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 24-25., 44. pontjaira, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 4-5., 22-23. pontjaira alapította. A KMB Szabályzat és a Hszt. releváns rendelkezéseinek változásaira tekintettel elkülönítetten vizsgálta a felperesi igény alaposságát a 2022. augusztus 12. napját megelőző, az ezt követő és a 2023. február 1. napjától kezdődő időszakokban.

[5] Kifejtette, hogy a körzeti megbízott működési körzete a rendőrkapitányság területénél kisebb; ennek kitágításával a beosztás lényege veszne el. Ennélfogva a felperes munkaköri leírásában a munkavégzési hely (közigazgatási terület1) meghatározása jogszerűtlen, erre alapítottan a keresettel érvényesített igény nem utasítható el. Amennyiben a körzeti megbízott a működési körzetén kívül végez feladatot, az mindig a beosztástól eltérő feladatellátást jelent. A releváns bírói gyakorlatra is hivatkozva rögzítette, hogy a KMB Szabályzat részletesen tartalmazza a körzeti megbízott feladatait, míg a járőrökre a Járőrszabályzat vonatkozik. A körzeti megbízotti beosztás és a járőri beosztás elkülönülnek, még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható; a munkaköri leírás kiegészítésével a munkakör más beosztásba tartozó feladatokkal nem bővíthető. Amennyiben a körzeti megbízott a KMB Szabályzattól eltérően teljesít járőri (járőrvezetői, járőrparancsnoki) többletfeladatokat, az a beosztásától eltérő feladatellátást jelent, amely a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságát megalapozza. Mivel a felperes a peresített időszak első részében (2022. július 1. napjától 2022. augusztus 12. napjáig) rendszeresen, tartósan – nem eseti jelleggel – havi szolgálatainak jelentős részében, 50%-ában (18 szolgálatból 9 alkalommal) ellátott a szolgálati beosztásába nem tartozó feladatokat többletfeladatként, ezért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj iránti igénye alapos.

[6] A 2022. augusztus 12. napjával kezdődő időszakra nézve – a Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendeletre (a továbbiakban: IRM rendelet) utalva – rögzítette, hogy a felperes szolgálati, illetve szolgálatteljesítési helye a perbeli időszakban a kerületi Rendőrkapitányság (és illetékességi területe) volt, ezért a beosztásához csak a szolgálati feladatainak a saját működési körzetében történő ellátása tartozott, vagyis azok a feladatkörök, amelyeket a saját rendőrkapitánysága állománytáblája szabályozott. Ekként a felperesnek a kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén kívül ellátott – a havi szolgálata 50%-át ekkor is elérő – tevékenységei a munkakörén kívül estek, így a megbízási díj iránti igénye a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja figyelembevételével erre az időszakra nézve is megalapozott.

[7] A 2023. február 1. napja utáni perbeli időszakot illetően a Hszt. módosítás jogalkotói indokolását vette alapul. A jelentős többletmunka megítélésénél figyelembe vette a többletfeladat-ellátás rendszerességét, továbbá azt, hogy a felperest havonta legkevesebb 6, legtöbb esetben 16 alkalommal osztották be szolgálatra, és átlagosan a szolgálatai 35-85%-ában (legjellemzőbben havi 50%-ban) végzett többletfeladatokat, ekként az alperes által nem vitatott kimutatásban szereplő, szolgálati beosztástól eltérő feladatellátás az eseti jelleget meghaladta. A felperes a többletfeladat-ellátás (járőrszolgálat) teljes ideje alatt a beosztásába nem tartozó feladatot végzett, a saját beosztásába tartozó feladatok ez idő alatt háttérbe szorultak. A teljes szolgálati napon más beosztásba tartozó – kiszámíthatatlan, széleskörű intézkedési lehetőséggel és nagy adminisztratív teherrel járó – feladatok felperes számára ismeretlen területen, helyismeret hiányában történő ellátásának ténye önmagában alátámasztja a feladat többletmunka-igényét. A más beosztásba tartozó feladat ellátásával a felperest azért bízták meg, mivel az ahhoz szükséges többlettudással a munkáltató megítélése szerint rendelkezett. A fent írtak miatt az elsőfokú bíróság az ezen időszakra előterjesztett felperesi igényt is alaposnak találta a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja értelmében.

[8] A kereset összecszerűségével kapcsolatban a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése, a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdése, a Hszt. 71. § (5)-(6) bekezdései, továbbá a kialakult bírói gyakorlat alapján az illetményalap 75%-ában meghatározott mértékű követelést nem találta eltúlzottnak, figyelemmel a beosztáshoz nem tartozó feladatok mennyiségére és típusára, valamint arra, hogy a felperes a beosztásához tartozó feladatai mellett több más beosztáshoz tartozó feladatot is ellátott. Álláspontja szerint a 30 napot

meghaladó teljesítés feltétele is megvalósult, hiszen a perbeli időszakban rendszeresen és visszatérően történt a beosztástól eltérő foglalkoztatás.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, harmadlagosan a megbízási díj leszállítását kérte. Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 268. §-át, a Hszt. 45. § (1) bekezdését, 71. § (1) bekezdés c) pontját, továbbá (3), (5) és (6) bekezdéseit, a KMB Szabályzatot és az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítást (a továbbiakban: TIK utasítás) jelölte meg.

[10] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást csak részben derítette fel, a felperes személyes meghallgatásán kívül egyéb bizonyítást nem folytatott le, így nem került abba a helyzetbe, hogy a megbízási díj összege meghatározásához vizsgálni tudja a többletfeladat-ellátás mértékét, és megítélhesse a Hszt. módosított 71. § (3) bekezdésében foglalt feltételek fennállását. Állította, az elsőfokú bíróság nem tett különbséget a 2023. február elejétől 2024. augusztus végéig tartó időszak és a megelőző időszakok többletfeladat-ellátásának mértéke között, azaz a Hszt. 71. § (3) bekezdése szerinti törvényi feltétel (jelentős többletmunka) érvényesülését – az ügy érdemére kiható módon – nem értékelte.

[11] A másodlagos fellebbezési kérelmével összefüggésben szintén hivatkozott a tényállás részbeni felderítettségére és az irányadó jogszabályok nem megfelelő alkalmazására, valamint az ebből levont téves jogi következtetésekre. Rámutatott, hogy a felperes munkaköri leírása szerint a szolgálatteljesítési helye közigazgatási területl volt, és a TIK utasítás 46/a. pontja alapján a TIK alárendeltsége alatt látott el szolgálatot, amikor közterületi szolgálatra vezényelték; e norma nem tesz különbséget a közterületi állomány tagjai között a szolgálati beosztásuk alapján. Megállapítható, hogy a felperes helység1 egész területén, a munkavégzés természetéből adódóan változó helyszíneken végezte a beosztása szerinti munkáját. A járőri, csapaterős és rendezvénybiztosítási feladatai tehát – a KMB Szabályzat 21. pont e) alpontja, 24. és 37. pontjai alapján – a körzeti megbízotti feladatkörébe tartozó közterületi feladatok és nem többletfeladatok voltak. Hangsúlyozta, hogy jogi norma, helység1 Rendőrkapitányának a TIK működéséről, továbbá egyes ügyeleti tevékenységek szabályairól szóló 7/2020. (III. 3.) Intézkedése (a továbbiakban: Intézkedés) írta elő, hogy a felperes szükség esetén helység1kerületében kijelölt működési körzetén kívül lásson el feladatokat. Az elsőfokú bíróság e körben azt a tényt sem vette figyelembe kellő súllyal, hogy a felperes nem az eredeti beosztása szerinti tevékenységek végrehajtása helyett, hanem azok mellett végezte a többletfeladatait.

[12] A harmadlagos fellebbezési kérelme kapcsán azt emelte ki, hogy a felperes munkavégzésében 2023. február 1. napját követően – annak mennyiségét, minőségét illetően – változás nem történt, a jelentős többletmunka mint törvényi feltétel hiányzik, ezért ezen időszakra nézve a követelés jogalapja nem áll fenn. Az e hónapokra eső összeggel indokolt tehát a marasztalási összeg leszállítása.

[13] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Megalapozatlannak tartotta az elsődleges fellebbezési kérelmet, hiszen személyes meghallgatása, a benyújtott okiratok és a peres felek nyilatkozatai alapján a tényállás teljes körűen megállapítható volt, további bizonyításra nem volt szükség. Hangsúlyozta, hogy a bíróságok – a felsőbírósági gyakorlatnak megfelelően – következetesen helyt adó döntést hoznak hasonló tárgykörben. Kiemelte, a munkáltatónak az a joga, hogy őt a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre, körzeti megbízott és járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen. A KMB Szabályzat szerint a körzeti megbízott járőrvezetőként láthat el közterületi szolgálatot, főszabályként a működési körzetében. A belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), illetve az eltérő munkaköri feladatokat rögzítő belső szabályozók alapján határozható meg, hogy az egyes beosztásokhoz milyen munkaköri feladatok társulhatnak; az alperes álláspontja ezzel nem egyeztethető össze. A jelentős többletfeladat a 2023. február 1. napját követő időszakban is igazolt. Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (6) bekezdését helyesen alkalmazta, amikor a 30 napos időhatárt az eltérő feladat ellátásának szükséges időtartama alapján vizsgálta. A jogszabályok és a normatív utasítások változása mentén az egyes perbeli részidőszakokkal elkülönítetten foglalkozott, az alperes ezzel ellentétes állítása alaptalan. A rendőrkapitányság illetékességi területén kívül végzett feladatok nem tartoztak az eredeti kinevezése szerinti beosztásához, amelyre az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett. A többletfeladatok mértékének emelkedése nem jogszabályi követelmény, vagyis nem szükségszerű, hogy 2023. február 1. napját követően az egyébként is jelentős munkateher további növekedést mutasson.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[14] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[15] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[16] A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi felvetések mellett elsősorban az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte; hivatkozott továbbá a Hszt. 45. § (1) bekezdése és 71. § (5)-(6) bekezdései megsértésére, azonban ezekkel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek nem voltak olyan érvei, amelyeket összevethetett

volna az ítéleti indokolással. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály (Hszt. 2. § 30. pont), de nem jogszabály; a KMB Szabályzat, a TIK utasítás és az Intézkedés egyes rendelkezéseire, azok helytelen értelmezésére történő hivatkozás ezért önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés], így a másodfokú bíróság e szabályozók fellebbezésben felhívott részletszabályaival kapcsolatos álláspontját csak az eldöntendő jogkérdés – a kereseti igény jogalapjának fennállása – megítéléséhez szükséges mértékben ismertette. Ekként a fellebbezés és az ellenkérelem keretei között eljárva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, az irányadó bírói gyakorlatra tekintettel megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival az ítéltábla – azok megismétlése nélkül – egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[17] Az alperes a fellebbezésében – az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó körülményként – hivatkozott a tényállás részleges feltárására, a bizonyítási eljárás hiányos lefolytatására, e körben jogszabálysértésként a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 268. §-át megjelölve. A Pp. 268. §-a azonban a bizonyítás eszközeit és azok bizonyításra való alkalmasságát rögzítő polgári perrendi szabály, amely nem hozható értékelhető összefüggésbe a tényállás esetleges – az alperes által állított, de egyébként nem részletezett – megalapozatlanságával. Megjegyzendő e körben, hogy a törvényszék nem csupán a felperes személyes meghallgatásán elhangzottakra, hanem a perben beszerzett egyéb okirati bizonyítékokra, a felek nyilatkozataira is alapította döntését [ld. elsőfokú ítélet [43] bekezdése]. A megbízási díj szempontjából releváns tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével feltárta, és annak alapulvételével helytálló jogi következtetést vont le akkor, amikor a felperes által ellátott feladatokat a Hszt. 71. §-a szerinti többletfeladatként minősítette. Iratellenesség, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, a logika szabályaival ellentétes értékelése nem volt megállapítható, és – amiként azt a felperes a fellebbezési ellenkérelmében maga is észrevételezte – további bizonyítási eljárás lefolytatására sem volt szükség. Az pedig nem az eljárási szabályszegések vizsgálatára tartozó kérdés, hogy a felperesi feladatellátás értékelhető-e a megbízási díjat megalapozó – a 2023. február 1. napjával kezdődő időszak tekintetében jelentős többletmunkát megvalósító – többletfeladatként, ezért az alperes a tényállás helytállóságát alaptalanul vitatta. Az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 268. §-ához kapcsolódóan jogszabálysértést nem követett el, az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának eljárásjogi akadálya nem volt.

[18] Az alperes által megsértettként állított Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. A Hszt. 71. § (2) bekezdésének rendelkezései alapján az (1) bekezdés szerinti szolgálati beosztás ellátására szóló megbízás történhet az eredeti szolgálati beosztás ellátása mellett vagy az eredeti szolgálati beosztás ellátása alóli mentesítéssel. A Hszt. 71. § (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékű díjazásra jogosult.

[19] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának értelmezése során kialakult töretlen bírói gyakorlat szerint (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.III.45.090/2021/4.) a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a munkáltatónak az a joga, miszerint a hivatásos állomány tagját a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is utasíthatja, nem sértheti az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra való jogosultságát.

[20] Alapvetően találta a másodfokú bíróság az alperesnek azt a fellebbezési érvelését, hogy a járőri feladat a körzeti megbízotti szolgálati beosztáshoz tartozik. A Kúria hasonló ügyekben hozott ítéleteiben (Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.550/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kf.VII.45.018/2021/4., Kf.III.45.083/2021/4.) úgy foglalt állást, hogy a körzeti megbízotti és a járőr beosztás egymástól különbözőek. Több határozatában rámutatott arra is, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat rendszeresen végzi, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[21] A felperes által végzett járőri, járőrszolgálati és egyéb, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok tehát nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a csatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként feleltek meg a KMB Szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult.

[22] Ami a munkaköri leírásban írt munkavégzési helyet illeti, amely szerint a felperes szolgálatteljesítésének a helye helységi egész területe, a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen kifejtett állásponttal. A Hszt. vonatkozó rendelkezéseiből (2. § 4., 24., 25., 28., 31. pont) és az IRM rendelet 1. számú mellékletének 5. pontjában foglaltakból megállapítható, hogy a felperes szolgálati helye a perbeli időszakban helységi területe volt. A munkáltató által készített kinevezési okirat, valamint a munkáltató belső szabályzatai, utasításai, intézkedései ezt a szabályt nem írhatják át, ezzel nem lehetnek ellentétesek.

[23] Ugyanez vonatkozik a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezéseire is. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2) bekezdés d) pontja] vezetője a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így – a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 6. § (1) bekezdés b) pontja szerint is – normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BMr. 2. mellékletével konform módon rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett, milyen illetékességi területen láthat el járőri, járőrszolgálati feladatokat. E szabályozás nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör feladatainak – akár átmeneti, akár tartós – ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel – arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Járőrszabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a 30/2015. BMr. 1. § a) pontjába és a 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekintette a járőri beosztás feladatainak ellátását, a két beosztás munkaköri feladatai közötti minimális megkülönböztetést csupán a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja és a 25. pontja szerinti feladatok jelentették.

[24] A Jat. 23. §-ában foglalt közjogi szervezetszabályozó eszköz azonban a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BMr.-el nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak, a TIK utasításnak vagy az Intézkedésnek olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §§), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §§) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályainak sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[25] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[26] A Kúria gyakorlata (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.45.033/2022/6.) következetes abban is, hogy a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör többletfeladatkénti minősítése a szolgálatellátás egésze vonatkozásában

értelmezhető. A felperes ellátott olyan mennyiségű, a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatot, amely a megbízási díjra való jogosultságát megalapozza. A csatolt kimutatás és a felperes nyilatkozata részletes adatokat tartalmaz a perbeli időszakban általa elvégzett tevékenységekről, és kellőképpen részletes az ellátott tevékenységi csoportok tekintetében ahhoz, hogy abból következtetni lehessen a felperes által ellátott feladatok mibenlétére.

[27] A feladatok különbözősége és egymáshoz viszonyított aránya önmagában igazolja a tevékenység többletét és annak jelentős voltát. Az is egyértelműen megállapítható, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, lényegében minden hónapban – a szolgálatainak 50%-át elérő vagy azt meghaladó mértékben – végzett többlettevékenységet. A többletfeladatok e gyakorisága a többletfeladatok jelentős mértékét alátámasztja. Erre tekintettel a Hszt. 71. § (3) bekezdésének az alperes által felhívott 2023. február 1. napjával történt módosítása a kereset jogalapját a 2023. február - 2024. augusztus közötti időszakra nézve sem dönti meg, vagyis az elsőfokú bíróság jogszerűen határozott a kereseti kérelem alaposágáról a Hszt. módosításával érintett időszakra nézve is. Emellett téves az alperes érvelése a módosítás értelmezését illetően, mert nem a 2023. február 1. előtt végzett tevékenység mennyiségét kell viszonyítani a módosítás utáni tevékenység mennyiségéhez, hanem az eredeti munkakörbe, vagyis a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatok mennyiségét az abba sorolható feladatok mennyiségéhez. Ez pedig kétségtől jelentős a felperes esetében mind a Hszt. módosítása előtti, mind az az utáni időszakot tekintve.

[28] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[29] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdésére és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire tekintettel – a per tárgyának értékét, az ügy bonyolultságát, a fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényét, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálást szem előtt tartva – a felszámítottal egyező összegben állapította meg.

[30] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott 60.295 forint fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja, 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.

[31] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[32] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. október 29.

dr. Antal Regina s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.	dr. Oláh Zsolt s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró